

บทที่ 1

บทนำ

ปทุมนา (*Curcuma alismatifolia* Gagnep.) อยู่ในวงศ์กลีบยาวกับกระเจียวและขมิ้น เป็นไม้ดอกที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในปัจจุบันทั่วไปและต่างประเทศ เนื่องจากมีความหลากหลายทั้งลักษณะ และสีสันที่สวยงาม ทำให้ได้รับการส่งเสริมให้เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญนิดหนึ่ง ปทุมนา ที่ส่งออกส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะของหัวพันธุ์ เนื่องจากมีการจัดการที่ง่ายกว่าการจัดการดอก สามารถส่งไปทางเครื่องบิน ได้ในปริมาณมาก พื้นที่ปลูกปทุมนามีประมาณ 400 ไร่ สามารถผลิตหัวพันธุ์เพื่อการส่งออกไปต่างประเทศปีละ ไม่ต่ำกว่า 2 ล้านหัวต่อปี เริ่มมีการส่งออกหัวพันธุ์ไปยังต่างประเทศตั้งแต่ปี 2536 ในช่วงปี 2541-42 มีมูลค่าการส่งออกเป็นอันดับสองรองจากกล้วยไม้ (กรมวิชาการเกษตร, 2545) ปี 2543 มีการส่งออกจำนวน 2 ล้านหัว คิดเป็นมูลค่า 30 ล้านบาท (พระรัตน์, 2545) ปริมาณหัวปทุมนาที่ส่งออกปี 2547 จำนวน 3.8 ล้านหัว มูลค่า 24.8 ล้านบาท โดยส่งออกไปยังต่างประเทศ ได้แก่ เยอรมัน ญี่ปุ่น ประเทศไทย สหรัฐอเมริกา ออสเตรีย เยลเยี่ยม อิตาลี สิงค์โปร์ เกาหลีใต้ และเนเธอร์แลนด์ เป็นต้น ปทุมนามีอยู่หลายพันธุ์ แต่พันธุ์ที่ผลิตในเชิงการค้าในปริมาณมากมีเพียงสายพันธุ์เดียวคือ ปทุมนาพันธุ์เชียงใหม่สีชมพู (อรวรรณ, 2548)

ในการผลิตหัวพันธุ์ปทุมนานั้นสามารถผลิตได้เพียงครั้งเดียวในหนึ่งปีจึงต้องมีการเก็บรักษาไว้จนกว่าจะถึงฤดูกาลปลูกครั้งต่อไป การเก็บรักษาหัวพันธุ์ไว้นานนี้จะทำให้หัวพันธุ์ปทุมนามีการสูญเสียน้ำหนักและมีลักษณะเที่ยวไม่เป็นที่ต้องการของผู้ซื้อ การสูญเสียน้ำภายในหัวพันธุ์ปทุมนาจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่มีการเก็บรักษา โดยมีผลต่อการสูญเสียน้ำหนัก และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ในปัจจุบันยังไม่มีวิธีการที่ช่วยชะลอการเที่ยวของหัวพันธุ์ปทุมนาได้ แต่ในผลไม้มีวิธีที่เป็นที่นิยมคือ การเคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิว ซึ่ง Ben-Yehoshua *et al.* (1985) รายงานว่าการเคลือบผิวผลไม้ เป็นการควบคุมบรรเทาการเปลี่ยนแปลงทางเคมีภายในผลไม้ จึงมีผลทำให้สามารถยืดอายุการเก็บรักษา ชะลอการสูญเสียของสารอาหารและน้ำ แต่ในกระบวนการผลิตหัวพันธุ์ปทุมนาได้ จึงได้ทำการศึกษาถึงผลของการเคลือบผิวและการเก็บรักษา

ดังนี้ถ้ามีการนำสารเคลือบผิวนามาใช้ร่วมกับการเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 10 องศาเซลเซียส ช่วยชะลอการเที่ยวและการสูญเสียน้ำหนัก ทำให้ยืดอายุการเก็บรักษาหัวพันธุ์ปทุมนา แต่ในการเคลือบผิวอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีภายในหัวพันธุ์ได้ จึงได้ทำการศึกษาถึงผลของการเคลือบผิวและการเก็บรักษา

การใช้สารเคลื่อนผิวต่อการสูญเสียน้ำหนักและการเปลี่ยนแปลงทางเคมีในระหว่างการเก็บรักษาของหัวพันธุ์ป่าทุ่มมาพันธุ์เชียงใหม่สีชมพู

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- ศึกษานิดและความเข้มข้นของสารเคลื่อนผิวที่เหมาะสม ต่อคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของหัวพันธุ์ป่าทุ่มมาพันธุ์เชียงใหม่สีชมพู
- ศึกษาผลของสารเคลื่อนผิวต่อการสูญเสียน้ำหนัก และการเปลี่ยนแปลงทางเคมี ของหัวพันธุ์ป่าทุ่มมาพันธุ์เชียงใหม่สีชมพู

อิชิโนะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved